

El guió es complica

Cop dur. L'Olot comet els errors de sempre i empitjora amb una derrota al camp de l'Atlètic Balears. Els garrotxins, tocats, no aixequen el cap



Canal i David López miren de frenar Ignasi Dalmedo, durant el partit d'ahir a Son Malferit Foto: L'ESPORTIU.

Ara mateix, la pel·lícula de l'Olot és un drama que evolucionarà. Pot ser que ho faci cap a bé o cap a malament. Pot ser que acabi en final feliç o en tragèdia. O pot ser que tingui un final d'aquells que no són ni carn ni peix, i que deixen el públic indiferent. La sensació és que perquè s'acabi bé, la trama ha de fer un gir complet. L'equip ha de canviar de cara, creure en si mateix i deixar de repetir els errors que han costat tan cars en el primer terç de lliga.

Sense anar gaire lluny, al camp de l'Atlètic Balears, on fins ara els locals encara no havien guanyat cap partit, l'Olot va repetir la mateixa història. Els homes d'Arnau Sala no van ser inferiors als balears, no van crear menys ocasions, no van tenir menys la pilota, però tampoc no van sumar. Aquesta vegada, ni un trist punt. Es van empentir quan el rival es va avançar en el marcador i ja no es van

saber aixecar, i els locals gairebé ni van patir per estacar el triomf.

I això que els olotins no van plantejar un mal partit. De fet, van tenir el 0-1 a tocar a l'equador de la primera meitat. Carlos Martínez va rebre una bona passada en profunditat de David López, va veure Coro més sol a la seva esquerra, li va cedir l'oportunitat, però l'extrem no va poder definir l'un contra un davant de Víctor. Va ser l'aproximació més perillosa de l'Olot, que abans ja ho havia intentat amb una rematada de cap de Carlos que Mairata havia enviat a córner.

Qui perdona... Segurament, si Coro hagués superat el porter i hagués marcat el 0-1, el partit hagués canviat radicalment. O no, tenint en compte que l'Olot ja s'ha deixat remuntar cinc vegades en tretze jornades. Sigui com sigui, el que és un fet és que l'ocasió que van tenir Carlos i Coro no va servir d'estímul per als seus. Al contrari. Va fer reaccionar l'Atlètic Balears, que, a partir d'aleshores, va fer un pas endavant i també es va atrevir a trepitjar la porteria rival.

Artabe va avisar amb un xut que va sortir fregant el pal i, poc després, Miquel Ripoll va ser objecte del penal decisiu. El davanter balear va controlar la pilota a dins l'àrea, d'esquenes a porteria, i, per a l'àrbitre, el contacte que va rebre de Sergio Mestre va ser suficient per assenyalar la pena màxima. Des dels onze metres, Cristian Sánchez va enganyar Wilfred (34').

L'Atlètic Balears en va tenir prou amb l'1-0 per deixar l'Olot tocat de mort. No va haver de fer res més. No ho va necessitar perquè l'equip d'Arnau Sala no va saber refer-se. Tenia tota la segona part per fer-ho, tenia temps per rentar-se la cara i plantejar un partit nou, però els ànims ja havien decaïgut. I encara van decaure més quan a les primeres de canvi, en el minut 8, Miquel Ripoll va fer el 2-0 amb una rematada de cap des del segon pal. Va ser just després que Mairata, en posició de davanter centre, desaprofités, per manca d'espai i d'habilitat, un u contra un amb Wilfred. Sense reacció Si l'1-0 ja era un cop dur, el 2-0 va ser la patacada definitiva. Només tres minuts després de rebre-la, l'entrenador, Arnau Sala, a la desesperada, va intentar revolucionar l'equip. Va refrescar la banda esquerra amb Argi en el lloc de Canelada i va apostar per un mig del camp de caire ofensiu –Hèctor Simon

va entrar per Maestre i va fer parella amb Òscar Sielva—. Però tampoc no va funcionar. Ni així, ni més tard amb Enric Gallego.

El davanter va ser l'últim canvi i amb prou feines va tenir protagonisme. Ho va intentar un parell de vegades entrant com si fos un extrem per la banda esquerra, però no se'l va veure gaire més. Enric no va gaudir de cap pilota a dins l'àrea, on podia fer mal de veritat, i, més enllà d'una acció puntual d'Uri, l'únic jugador que va tenir el gol a prop va ser un defensa. En una de les incorporacions a l'atac, el lateral Albert Canal va enviar un fort xut al travesser. Un refús dels centrals balears, que havien tallat una combinació entre Enric i Carlos, li va caure als peus i el garrotxí no s'ho va pensar dues vegades a l'hora de disparar de primeres.

A Canal, però, li va faltar la fortuna que tant troba a faltar tot l'equip. Aquell punt de sort que sovint decanta la balança. L'Olot fa setmanes que no el té, però també és cert que aquesta temporada mai no ha acabat d'arrencar. I això també és per demèrits propis. El partit contra l'Atlètic Balears és l'exemple més recent, i també el més clar. El conjunt blanc-i-blau va arribar ben poc a l'àrea de Wilfred, però va marcar dos gols i no en va encaixar cap. L'Olot, en canvi, tot i haver començat bé, no va trobar la tecla en atac, es va enfonsar moralment a les primeres de canvi i, lluny de reaccionar, va fer la ferida una mica més grossa.

olot0

at. balears2

Publicat a:

-L'Esportiu. Comarques Gironines 17-11-2014 Pàgina 22

Font del document:

http://www.lesportiudecatalunya.cat/nel9/article/8-esports/52-futbol-catala/796224-el-guio-es-complica.html?cca=1&piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesEsports&utm_source=rss&utm_medium=mesEsports&utm_campaign=rss